

مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ، مِنْ عِرْضِهِ أَوْ مِنْ شَيْءٍ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِيْنَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ، مِنْ عِرْضِهِ أَوْ مِنْ شَيْءٍ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِيْنَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ يَقْدِرَ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ». «هرکس ظلمی به برادرش نموده، خواه به آبروی او لطمه زده یا هر حق دیگری از او پایمال کرده است، همین امروز و پیش از فرارسیدن روزی که درهم و دیناری وجود ندارد، از او حلالیت بخواهد. اگر اعمال نیکی داشته باشد، (روز قیامت) به اندازه ی ظلمی که نموده، از نیکی هایش کسر می شود (و به حساب کسی که به او ظلم کرده، منظور می گردد)، و اگر اعمال نیکی نداشته باشد، از گناهان مظلوم می گیرند و بر دوش ظالم می گذارند.

[صحیح] [بخاری روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم امر نموده، هرکس به برادر دینی اش ظلم نموده و ظالمانه چیزی از او گرفته یا آبروی وی را خدشه نموده؛ یا مال او را گرفته باشد و یا خونش را ریخته باشد، باید از مظلوم در دنیا حلالیت بطلبد؛ قبل از فرا رسیدن روز قیامت که برای فدیة دادن، دینار، طلا، درهم، و نقره فایده ای ندارد که برای کسی که بر او ظلم شده پرداخت شود، تا این که برای خود حلالیت حاصل نماید؛ زیرا قصاص در آن روز بر اساس اعمال نیک و بد خواهد بود؛ بگونه ای که مظلوم از نیکی های ظالم به مقدار ظلمی را که به او ظلم شده است می گیرد، ولی اگر ظالم نیکی نداشته باشد، بدی های مظلوم به اندازه ظلمی که نموده به دوش ستمگر گذاشته می شود.

<https://sunnah.global/hadeeth/prs/show/5438>

